

de rouă, cari atîrnă, ca niște mărgăritare, de flori și de firele tremurătoare ale ierbeii.

În sat începe acum să se miște lumea. Vecinul cutare și cutare își deschide fereastra, se uită afară la dimineața cea frumoasă și salută prietinește pe călătorul pornit de dimineața la drum. Ușile și porțile se deschid. Fetele aleargă la fântână. Vacile cer mugind, mîncarea lor de dimineață. Porumbeii și găinele așteaptă pe lângă ușă să li se arunce boabele obicinuite. Plugarul pleacă cu plugul și cu carul la câmp, iar păstorul mîna turma zburdalnică la pășunea cea verde. Oamenii și animalele se bucură în dimineața cea frumoasă de vară mulțumind și aducînd lauda Domnului.

a) Să se prefacă în narațiune această descrițiune închipuindu-ți că te ai sculat de dimineață și ai observat însuși cele descrise. S. Es: Astăzi m'am sculat înaintea de a se face ziuă. Punîndu-mă în fereastra, ce dă în grădină, am observat după un timp oare-care cum întunecul nopții a început să piară etc.

b) Să se descrie după acest model „o dimineață de iarnă în oraș.”

Scumpul meu amic,

Mulțumită Domnului că a trecut și anul acesta de școală. Eu mă aflu de trei săptămîni la moșia unchiului meu. Ce frumos este aici! Mai ales cînd cineva n'a eșit 10 luni ca mine afară din oraș. Fie care arbore și tufiș e îmbrăcat într'o haină verde. Paserile cele vesele cîntă cîntecul lor de bucurie și pretutindenea găsesc flori, din cari pot împleti cunune. Poate să fie alt timp mai frumos și mai plăcut pentru noi copii, de cît vacanța cea mare? Dar nici odată n'am petrecut așa de bine la țară, ca în anul acesta. Ascultă cum am venit aici.

Unchiul meu îmi zise, cînd a fost la noi cea din urmă dată: Ionel, în vacanța cea mare să vii să petreci la mine la moșie! Se înțelege că am priimit și d'abia am